

DRAGINJA.

Dr. Tavčar je v „Slov. Narodu“ 14. t. m. napisal članek, ki je obupen klic v današnjih razmerah. Kar piše tam o ljubljanski občini, velja v polni meri za ptujsko občino, ki večkrat nima toliko denarja, da bi izplačala svoje delavce in uradnike. Dr. Tavčar poziva vlado k odločnemu nastopu proti draginji, naj se ukine svobodna trgovina in, če treba, uvede zopet rajoniranje živil (na karte). Pridružujemo se temu pozivu ter dodajemo klic po poštenosti, delavnosti in odločnosti vsakega posameznika. Demokratska vlada z dr. Žerjavom na čelu je izdala lepe naredbe zoper verižnike. A kaj pomagajo naredbe, če se ne izvršujejo? Te naredbe še nišo preklicane, a kljub temu oderuštvo vedno bolj cvete. V Ptujju je bilo v soboto, dne 28. februarja bučno olje v trgovinah. Marsikdo si ga zadnje dni v mescu ni mogel kupiti. Dne 1. marca ni bilo več olja, prihodnji dan se je zopet dobilo, a že za 8—10 K dražje. V neki trgovini je bila izložba polna mila, komad po 20 K. Čez noč se je izpremenila cena istega mila na 22 K. Naredbe se ne izvršujejo, ker ni nikogar, ki bi skrbel za njih izvršitev. Prestopkov je toliko, da jih vladni organi ne morejo zasledovati; če pa enega zalotijo, najde toliko zagovornikov in zaščitnikov, da se izmuzne. Vlada naj izda stroge zakone, vse prebivalstvo pa naj pomaga pri izvršitvi. Nikdo naj ne prodaja svojih pridelkov po ovinkih sumljivim ljudem, naj ne kupuje svojih potrebščin od nepoklicanih verižnikov, naj ne pomaga tihotapcem in naj sam ne tihotapi, ampak naj živi od svojega poštenega dela. Kmet, ki proda živino neznanemu prekupcu; tihotapec, ki jo spravlja čez mejo; stražnik, ki za podkupnino dopušča tihotapstvo; agent, ki si dobi izvozno dovoljenje s podkupljenjem; uradnik, ki takšno dovoljenje izda ali za podkupnino ali iz prijateljstva; železničar, ki se da plačati, da gre vagon hitreje; delavec, ki v kratkem delavniku leno in slabo dela; vsi ti so verižniki in so krivi neprestano naraščajoče draginje.

Stanovanjsko vprašanje v Ptujju.

Povsod manjka stanovanj, zakaj bi jih ne manjkalo tudi v Ptujju? Zakaj bi Ptuj zaostajal med drugimi mesti? Ako gredo drugod cene kvišku, morajo se v Ptujju, četudi ni treba. Tako je tudi pri stanovanjih. Stanovanjska beda je postala neznosna. Trpijo pa javni nameščenci, katere je vlada poslala v Ptuj službo delat, a ne dobijo primernih stanovanj. Stanovanjska komisija je brez moči. Zato je tudi večna kriza v njej; prva komisija je demisionirala, sestavila se je druga, ki pa je tudi že do grla sita nevhvaležnega dela.

V Nemški Avstriji so naše ljudi v prvih tednih postavili na cesto. Tukaj se je pol leta po odpustu iz službe odvzelo prvo stanovanje, nekatere rodbine bivših nemških uslužbencev so še zdaj tu. Drugi tukajšnji domačini so v prvem nemškem navdušenju odšli v Avstrijo. Ko pa so okusili tamošnje življenje, so naenkrat iztaknili svoje jugoslovansko domovinstvo in se vrnili. Manjka pa tudi dobre volje mestnega prebivalstva. Če Ptujčani res hočejo biti lojalni državljani, naj podpirajo javne urade in gredo državnim nameščencem na roko. Ni pa potrebno, da zahteva za sebe posebno stanovanje, kdor je mimogrede tukaj in ima sorodnike, pri katerih bi lahko bil. Na gradu in v vojašnici so stanovanja, ki bi se lahko porabila, a ni mogoče dobiti dovoljenja. Ne bomo dalje razpravljali o tem, vprašamo samo, kaj bi se zgodilo pod avstrijsko vlado, ako bi se z raznimi pretvezami zavlačevala dodelitev stanovanj državnim nameščencem?

Dopisi.

Mestni sosvet v Ptujju se je potrudil oskrbeti za mesto cena živila. Zaprošil je vlado v Ljubljani za brezobrestno posojilo 2 milijona kron. Prejel je žal resnični odgovor, da ljubljanska vlada želi sama oskrbeti celo Slovenijo s cenejšimi živili, a ne more, ker nima gotovine za nakup. Na to je stopil mestni sosvet v stik s ptujskimi peki, da bi le ti nabavili moke, ozir. žita v večjih množinah in s trgovci, prodajajočimi živila, da bi si nabavili takoj v velikih množinah živil. S tem bi se bilo prišlo v okom na našem domačem trgu, vednemu naraščanju cen. Žal je dobil sosvet od prizadetih odgovor, da — ni gotovine. Pomanjkanja živil se baje sicer v Jugoslaviji ni bati, vendar vsled pomanjkanja denarja moremo le „kpretati“ od dne do dne in moramo kupovati dan za dnem dražje. Srbski radikali in slovenski klerikalci nam hočejo pa še vzeti 1/3 naše gotovine. Kako jih naj imenujemo?!!!

Veliko zanimanje je zavladovalo po našem in ormoškem okraju za shod, ki se vrši dne 28. marca ob pol 10. uri dopoldne v Društvenem domu. Ta ali oni izmed prijavljenih govornikov utegne med tem časom že zopet postati minister, oz. član dež. vlade. Poročal nam bo torej kot soodgovoren član vlade. Tem važnejša bodo poročila na shodu. Mrtvilo vlada pri nas za javna vprašanja. Poroča se nam pa z raznih strani, da v tem slučaju ožive imena govornikov, dr. Kramer, dr. Žerjav, dr. Kukovec, franč. pater dr. Grgič in drugih tudi zaspanke in zaspance in bodo posetili shod vsi sloji. Izvanredno zanimanje vlada na kmetih. Bodo li meščani zaostali? Nas je tu toliko, vedno zabavljamo in kritikujemo. Izvirna poročila govornikov nam utegnejo marsikako vprašanje pokazati v doslej neznanu luči. Vsi na shod! Naše somišljenike, katerim smo doposlali lepake za shod, prosimo, da taiste nabijejo na primernih vidnih mestih.

Zahvala. Splošna org. voj. invalidov in sirot za Slovensko ozem. poverjeništvu v Ptujju se najiskrenejše zahvaljuje g. Losinšek, pekarnarju v Ptujju za podarjenih 100 kron v prid vojnih inv. vdov in sirot. Odbor.

Napisi. — **Draginja.** Napisi v mestu Ptujju nam kažejo, kje so še nemški in nemčurski trgovci. Tako najdemo Sellinschegg pravilno Selinšek, Slawitsch — Slavič, Hoinig — Hoinik, Pirich — Pirih, Losinšek — Lozinšek itd. Zakaj se dovoljujejo taki napisi? Pa, — kar je, to je! Pravim pa: Slovenec! Ako prideš do ene teh trgovin, naj ti doni z grmečim glasom po ušesih naše staro geslo: „Svoji k svojim!“ Spomnino se vsaj pri tej priliki muk in bolečin, telesnih in duševnih tiste velike množine zavednih Slovencev in Slovenk, ki so jih Nemci internirali, topli, pljuvali po njih ter jih nazivali „Serbische Hunde“ in noge nas bojo ponesle mimo take trgovine, šli bomo k slovenskemu trgovcu, pa ne n. pr. k Slaviču na Breg, ki ima sicer pravičen napis, a je v srcu še vedno stari „Slawitsch.“ Eden izmed ptujskih trgovcev, ima celo hrvaški napis. Čemu to? Samo ob sebi umevno! Slovenskega napisa ni hotel, nemškega si ni upal napraviti; torej hrvaškega. S tem se izogne obema. No, ker smo ravno pri trgovcih, pa se nehote vprašamo, čemu je draginja od dne do dne večja. Zakaj primanjkuje živil? Lahek odgovor. Ko bi se toliko ne izvažalo v Nem. Avstrijo in bi se natančneje preiskovali železniški vozovi, ki gredo tja, se pregledala razna skladišča, bi se ohranile in naše velikanske množine živil in blaga Jugoslaviji.

Zopet slovenski napisi v Ptujju. Sladščičarna je spakedranka, da bi si človek zlomil jezik. Pravilno je sladek, sladčica, sladčičarna ali slast, slaščica, slaščičarna. Hrvati pravijo slastičarna. — „Za prodati“ ni slovensko. Pravilno je „na prodaj.“

Drzen poskus vloma. Preteklo nedeljo v mraku je prijadral iz Maribora na Ptuj mlad mesarski pomočnik. Napil se je korajže, na-

to pa je šel na delo. Splezal je po drogu skozi okence davčnega urada. Toda vjel se je ptiček v kletki. Ta kletka ima 4 male kamrice, vsaka kamrica sežež, na njem napis: Ohne Wasserspülung — geruchlos, spomin na preminulo Avstrijo, ki bi ga davčni urad tudi lahko sčasoma odstranil. Seveda to ni bil cilj mlademu junaku; za to ni nosil seboj sekirice in tudi ne nabitega samokresa. Toda oko postave, ki ne spi nikoli, je prodrlo tudi v te temne prostore; nič ni pomagalo mlademu junaku, da se je povspel tako visoko; tudi samokres, ki se seveda ravno v kritičnem momentu ni hotel sprožiti ga ni ščitil; neusmiljena roka ga je zgrabila in izročila pravici v žehto. Kaj bi bil neki rekel fant, če bi se mu bilo posrečilo priti do zaželjenih tisočakov, ki bi se mu drugega dne pri zamenjavi zaplenili kot falzifikati!

Ptujski tihotapci. V svoji zadnji številki smo poročali, da se je zaplenilo ob priliki izselitve C. Saischegga v Gradec na Mariborskem kolodvoru tudi par celih kišt tobaka, cigaret in cigar, kar je hotela iztihotapiti tukajšnja trafikantinja gospa Govedič. Kakor se nam sedaj naznanja, baje to ni resnica. Zaplenjeni tobak in cigare baje niso bile last gospe Govedič. Finančna oblast nam tudi potrjuje, da do sedaj v trafiki gospe Govedič ni opazila nikake nerednosti. Cela zadeva se pa seveda preiskuje in ko se dožene, kdo je hotel poslati snodke in tobak v Nemško-Avstrijo, bomo to poročali. Nikomur nočemo delati krivice. Vsikdar pa hočemo pripomoči, da se tihotapce zasleduje in kot take tudi javno ožigosa.

Zlat uhan v obliki obroča okoli 2 cm premera se je izgubil na poti od gledališča po Slomšekovi ulici, Srbski trg do konca Ljutomerske ceste. Najditelj naj ga proti nagraji odda v upravi lista.

Kolo ukradeno. Kolo „Regent“ št. 131209 je bilo dne 17. t. m. v Ptujju na Slovenskem trgu ukradeno. Storilec je znan. Ako se kolo do 21. t. m. v upravi „Ptujškega lista“ ne vrne, nastopi se proti storilcu kazenska ovadba.

Porota. Dne 9. marca je stal pred mariborsko poroto Mihael Dokl iz Gornje Radgone, že večkrat predkaznovan, zavoljo tatvine. Sodišče mu je prisodilo 5 let težke ječe. Dne 11. t. m. je bil obsojen Sisej Vid iz Št. Vida na Koroškem zavoljo goljušije in tihotapstva na 2 leti težke ječe. Zgoraj omenjeni je bil že 12 krat predkaznovan. Tihotapci pozor. — Dne 12. sta stali pred poroto Marija Kürbiš od Sv. Marjete na Dr. polju in Marija Braček iz Pobreža pri Mariboru, toženi zavoljo tatvine v znesku 8000 K, ki sta jo ukradli Fr. Majhenu v Pobrežu pri Mariboru. Obtoženki priznavata tatvino. M. Kürbiš je bila obsojena na 18 mesecev težke ječe. M. Braček, komaj 14 letno dekle je bila oproščena. Denar je dobil Majhen skoraj ves nazaj, ko ga je zasačil v neki gostilni. — Dne 12. t. m. je stal pred porotnim sodiščem Lovrenc Vučina v Vodulu župnije Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Obtožen je, da je dne 10. oktobra 1919 zažgal svojo hišo, ki je popolnoma zgorela. Obtoženec ne priznava dejanja, a vkljub temu mu je sodišče odmerilo kazni. Šest let bode preišljeval o svojem zločinu. Da je prišlo do tega dejanja, so krive tudi družinske razmere. — Dne 13. marca sta se zagovarjala pred poroto Stehar Evgen v Ojstrem pri Gorici in Strukelj Matjež, doma nekje pri Kamniku zavoljo ropa in tatvine. Ukradla sta 2 konja in pri tej priliki sta vdrla v hišo ter hotela ubiti gospodarja s sekuro. Ta dva bosta imela do smrti preišljevati zločin. — Dne 15. sušca se je zagovarjal Janez Topolovec v Velikem Okiču. Ukradel je konja ter ga utihotapil na Nemško. 3 leta bode moral odslužiti za to dejanje. — Dne 13. t. m. se je vršila razprava proti Francu Samerju, ker je ukradel pri Sv. Miklavžu na Dr. polju konja. Posestnik je konja dobil nazaj. A sodišče ga je obsodilo na 18 mesecev težke ječe. — Dne 13. t. m. se je zagovarjal Alois Simonič iz Bukovcev pri Ptujju. Bil je brez dela in ni imel nič denarja.